

Ukrainian
Umbrella
Association of
Psychotherapy

EAP
European Association
for Psychotherapy

Serbian Union of
Associations of
Psychotherapists

ОДИНАДЦЯТИЙ СИМПОЗИУМ АЛЬЯНСУ УКРАЇНСЬКИХ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПСИХОТЕРАПЕВТІВ У СПІВПРАЦІ ІЗ СЕРБЬСЬКИМ СОЮЗОМ АСОЦІАЦІЙ ПСИХОТЕРАПЕВТІВ

П'ятниця, 19 червня 2026 року, 10.30 - 17.00 EEST, UTC+3, GMT+3

«ЗБЕРЕЖЕННЯ ЛЮДЯНОСТІ ПОПРИ КАТАСТРОФУ ВІЙНИ»

Участь - безкоштовна. Симпозиум проходитиме українською та англійською мовами з синхронним перекладом доповідей. Всі часи вказані в київському часовому поясі (EEST, GMT+3, UTC+3).

10.15 Ознайомлення з технічними деталями Симпозиуму.

10.30 **ВІТАЛЬНІ АДРЕСИ**

Патриція Хант FRSA, Голова Альянсу українських та європейських психотерапевтів, колишня президентка Європейської асоціації психотерапії.

Професор Роман Кечур, Українська спілка психотерапевтів.

Професор Невена Чаловська, Сербський союз асоціацій психотерапевтів.

ПРЕЗЕНТАЦІЇ:

11.00 Д-р Зоран Мілівоєвіч, президент Сербського союзу асоціацій психотерапевтів.

«Процеси дегуманізації та регуманізації в умовах війни»

11.30 Професор Йозеф Естерманн, філософ і теолог, фахівець із Латинської Америки.

«Людство під тиском: деякі зауваження з точки зору корінного мислення та діалогічної філософії»

12.10 ПЕРЕРВА

12.15 **ВЕЛИКА ТЕРАПЕВТИЧНА ГРУПА**

Проводять професор Євгеніус Лаурінайтис (колишній генеральний секретар Європейської асоціації психотерапії) та професор Роман Кечур (Українська спілка психотерапевтів).

14.15 ОБІДНЯ ПЕРЕРВА

ПІСЛЯОБІДНЯ СЕСІЯ:

14.40 Д-р Марина Мойович, психоаналітик, психіатр, груповий аналітик.

«Пошук оаз людяності серед полів руйнівності війни»

15.10 Олександр Мироненко, MD, старший викладач Українського католицького університету.

«Ното Нотіні... Людяність у нелюдських умовах»

15.40 **ДИСКУСІЯ В МАЛИХ ГРУПАХ**

16.10 **КРУГЛИЙ СТИЛ ЗА УЧАСТІ ВСІХ ДОПОВІДАЧІВ**

Модератори: Лариса Дідковська та Мілена Маркович.

17.00 ЗАКРИТТЯ СИМПОЗИУМУ

ЩОБ ВЗЯТИ УЧАСТЬ У ЦЬОМУ БЕЗКОШТОВНОМУ ЗАХОДІ ДЛЯ ПСИХОТЕРАПЕВТІВ, НЕОБХІДНО ЗАРЕЄСТРУВАТИСЯ. БУДЬ ЛАСКА, ЗАРЕЄСТРУЙТЕСЯ ДО ПІВНОЧІ СЕСТ У ЧЕТВЕР, 18 ЧЕРВНЯ 2026 РОКУ, ВІДВІДАВШИ ОФІЦІЙНИЙ ВЕБСАЙТ:

UASYMPOSIUM.ONLINE/UK/

ПІСЛЯ СИМПОЗИУМУ ВАМ БУДЕ НАДІСЛАНО СЕРТИФІКАТ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЄ ВАШУ УЧАСТЬ. БУДЬ ЛАСКА, ЗВЕРНІТЬ УВАГУ, ЩО ДЛЯ ОТРИМАННЯ СЕРТИФІКАТУ ПРО УЧАСТЬ У СИМПОЗИУМІ НЕОБХІДНА ПРИСУТНІСТЬ ПРОТЯГОМ ВСЬОГО ЗАХОДУ.

ОДИНАДЦЯТИЙ СИМПОЗИУМ АЛЬЯНСУ УКРАЇНСЬКИХ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПСИХОТЕРАПЕВТІВ У СПІВПРАЦІ ІЗ СЕРБСЬКИМ СОЮЗОМ АСОЦІАЦІЙ ПСИХОТЕРАПЕВТІВ

П'ятниця, 19 червня 2026 року, 10.30 - 17.00 EEST, UTC+3, GMT+3

«ЗБЕРЕЖЕННЯ ЛЮДЯНОСТІ ПОПРИ КАТАСТРОФУ ВІЙНИ»

Патриція Хант FRSA

*Голова Альянсу українських та європейських психотерапевтів,
колишня президентка Європейської асоціації психотерапії.*

patricia.hunt@europsyche.org

Я з великою радістю оголошую про Одинадцятий спільний симпозиум UUAP та EAP, організований Альянсом українських та європейських психотерапевтів. Підтримка, яку ці Симпозиуми надають українським психотерапевтам під час повномасштабної війни в Україні, здається, постійно зростає, оскільки дедалі більше людей долучаються до наших Симпозиумів. На Десятому симпозиумі було зареєстровано 1515 учасників. На сьогодні це найбільша кількість, і близько 900 із них були з України. Це справді вражає і є приводом для вітань! Разом ми можемо зробити так багато, а дух Симпозиумів - і України під час війни - полягає у спільній праці; підтримці одне одного; використанні мудрості нашої професії психотерапії, щоб збагачувати, зміцнювати, давати розуміння та надію Україні й підтримувати її в ці часи.

При підготовці та проведенні Одинадцятого симпозиуму Альянс із задоволенням має честь співпрацювати із сербською національною організацією, а також із нашими колегами професоркою Невеною Чаловською та Міленою Маркович, які спільно організують і фінансують Симпозиум. Це є надзвичайно цінним для нас і, ми сподіваємося, також для їхньої організації.

Тема нашого Одинадцятого Симпозиуму - «Збереження людяності попри катастрофу війни» Ця тема обиралась із великою ретельністю та уважністю, маючи завдання відобразити стан жакливої повномасштабної війни в Україні, яка триває вже п'ятий рік, а також той тягар, який вона покладає на українських психотерапевтів, що намагаються підтримувати себе та свою роботу. Збереження людяності у власному житті та у своїй професійній діяльності сьогодні є монументальним викликом. Ми сподіваємося, що ця тема та наш Одинадцятий симпозиум принесуть підтримку; відновлять відчуття надії; і допоможуть українським психотерапевтам зберігати свою людяність, яка є такою надважливою та необхідною якістю.

Людяність визначається як: «Стан або якість бути людиною, що охоплює основні характеристики, емоції, вразливості та риси, які визначають людську природу. Вона підкреслює близькі, недосконалі та емоційні аспекти нашої людськості» *Джерело: словник Merriam-Webster.*

Людяність відрізняється від гуманності, що означає співчуття та доброту. Наш Симпозиум зосереджується саме на людяності, а також на тому, як війна дегуманізує, і - що найважливіше - як ми можемо регуманізуватися, щоб відновити та підтримувати людяність.

Ми маємо честь запросити чудових спікерів для нашого Одинадцятого Симпозиуму, а повна програма буде доступна найближчим часом. Ми вирішили провести Велику терапевтичну групу в межах цього Симпозиуму. Це буде третя Велика терапевтична група, яку ми організуємо, і вона дасть усім учасникам Симпозиуму можливість та безпечний простір для того, щоб висловити свій досвід того, як катастрофа війни кидає виклик їхній людяності, а також способи, якими вони прагнуть її зберігати.

Ми щиро запрошуємо всіх українських психотерапевтів долучитися до нас на Одинадцятому симпозиумі. Ми також щиро запрошуємо всіх європейських та міжнародних психотерапевтів підтримати українських психотерапевтів своєю присутністю на Одинадцятому симпозиумі у п'ятницю, 19 червня 2026 року.

Ми із нетерпінням чекаємо можливості зустрітися із Вами на Симпозиумі!

СПІКЕРИ

Д-Р ЗОРАН МІЛІВОЄВІЧ

Президент Сербського союзу асоціацій психотерапевтів.

Лекція

«Процеси дегуманізації та регуманізації в умовах війни»

У воєнний час сприйняття ворога неминуче дегуманізується. Членів протилежної групи вважають небезпечними та злими - часто менш гідними або навіть такими, що не мають жодної цінності. Це зумовлено самою природою війни, яка приносить смерть і руйнування, а на індивідуальному рівні зрештою зводиться до вбивства іншої людини. Доки солдат може ідентифікувати себе з солдатом супротивника, вбивство супроводжується почуттям провини. Однак, як тільки образ іншого дегуманізується, вбивство ворога може сприйматися як морально виправдане - і навіть як джерело гордості.

Дегуманізацію можна розглядати як на індивідуальному, так і на суспільному рівнях. На індивідуальному рівні вона проявляється як байдужість (відсутність співчуття та емпатії), презирство та ненависть. На суспільному рівні, особливо в передвоєнних та воєнних умовах, це стає ширшим явищем, сформованим потужними силами, такими як явна та прихована пропаганда, міжособистісна динаміка та соціальний тиск. За таких обставин дегуманізація ворога може розглядатися як громадянський обов'язок, тоді як ті, хто продовжує визнавати людські якості іншого, ризикують бути сприйнятими як нелояльні та навіть як зрадники.

Образ ворога втрачає нюанси та внутрішні відмінності. Домінуючою стає ідея, що «вони всі однакові», що стає основою для приписування колективної провини. Оскільки у війні беруть участь дві сторони - «ми» та «вони» - цей процес розгортається одночасно з обох боків, часто слідуючи динаміці «переслідування переслідувача».

Коли воєнні дії закінчуються, дегуманізовані уявлення, як правило, зберігаються. Потім починається повільний процес регуманізації, що поступово відновлює довіру. Хоча деякі особи та групи продовжують дегуманізувати іншу групу, їхній вплив зазвичай зменшується із часом. Регуманізація вимагає постійних, свідомих зусиль як на індивідуальному, так і на суспільному рівнях, відновлюючи здатність бачити іншого як людину, а не як ворога. Регуманізація - це повільний і складний процес, що вимагає свідомих зусиль як на індивідуальному, так і на суспільному рівнях, завдяки яким інший може поступово знову постати - не як ворог, а як людина.

Зоран Мілівоєвич, доктор медицини, є психотерапевтом, супервізором, тренером та автором. Він обіймає посаду президента Сербського союзу асоціацій психотерапевтів. Він був першим фахівцем у Східній Європі, який отримав найвищу кваліфікацію з транзакційного аналізу - викладач та супервізор транзакційного аналізу в психотерапії.

Він є автором дев'яти книг та автором всеосяжної теорії емоцій у психотерапії. У 1990 році, ще до початку війни в колишній Югославії, він був одним із засновників ініціативи «Лікарі за запобігання війні» - єдиної спільної ініціативи, що об'єднала сербських та хорватських лікарів. Він також є автором концепції «соціальної психотерапії», яка передбачає використання психотерапевтами засобів масової інформації для просування та зміцнення психічного здоров'я населення. Окрім психотерапевтичної, освітньої та супервізійної діяльності, він є громадським діячем та активістом.

СПІКЕРИ

ПРОФЕСОР ЙОЗЕФ ЕСТЕРМАНН

Філософ і теолог, фахівець із Латинської Америки.

Лекція

«Людяність під тиском: деякі зауваги з перспективи корінного мислення та діалогічної філософії»

Насправді сьогодні ми стикаємося зі зростанням кількості воєн, геноцидів, громадянських воєн і масштабних потоків біженців через авторитарні, фашистські та диктаторські уряди по всьому світу. Антицінності, які просувають лідери багатьох країн, включно з демократичними, виявляють нову антропологію, засновану на владі найсильніших, тих, хто має більше грошей і зброї. Людяність, як її розуміють більшість релігійних традицій, епоха Просвітництва та корінні духовності, стала застарілою та перебуває під величезним тиском. Складається враження, що людська гідність і фундаментальна рівність людей більше не гарантовані — не лише в умовах війни, як в Україні чи Ірані, але й у більшості демократичних держав і громадянських суспільств. Я хотів би протиставити цій картині дві філософські антропології, які захищають людську гідність і принцип рівності між людьми попри їхні відмінності: корінну андську філософію Південної Америки та антропологію інакшості Еммануеля Левінаса.

Професор Йозеф Естерманн. Народився у Швейцарії у 1956 році, має тривалу кар'єру в Андському регіоні, доктор філософії та дипломований теолог. Він працював у бідному районі Куско, Перу (1990–1998), зосереджуючись на Теології визволення. Був директором Інституту місіології Missio e.V. (MWI) в Аахені, Німеччина (1998–2004), а також професором і дослідником в Андському екуменічному вищому інституті теології (ISEAT), Болівійському католицькому університеті «San Pablo» (UCB), Universidad Mayor de San Andrés (UMSA) та Universidad Andina Simón Bolívar (UASB) у Ла-Пасі, Болівія (2004–2012). З 2012 по 2021 рік працював керівником польових досліджень і наукової роботи в Comundo при «Casa Romero», а також викладачем в Університеті Люцерна (Швейцарія). Сьогодні він перебуває на пенсії та присвячує себе боротьбі за кращий світ.

Основні праці автора (більшість іспанською або німецькою мовами):

- «Андська філософія: корінна мудрість для нового світу» (1998; 2006; 2018);
- «Андська теологія: різноманітна тканина корінної віри» (ред.) (2006);
- «Якби Південь був Північчю: міжкультурні чакани між Андами та Заходом» (2008);
- «Інтеркультурність: життя в різноманітті» (2010);
- «Компендіум західної філософії з міжкультурної перспективи» у п'яти томах (2011);
- «Хрест і кока: до деколонізації релігії та теології» (2013);
- «Поза Заходом: філософські нотатки про інтеркультурність, деколонізацію та андське “добре життя”» (2015);
- «Чому Південь пригнічений: міжкультурний внесок у деколоніальність і добре життя» (2019);
- «Подолання євроцентризму: вибрані тексти» (2023);
- «Панування і визволення: п'ятдесят років Теології визволення — підсумок» (2025).

СПІКЕРИ

Д-Р МАРИНА МОЙОВИЧ

Психоаналітик, психіатр, груповий аналітик.

Лекція

«Пошук оаз людяності серед полів руйнівності війни»

Едгар Морен, один із найвидатніших світових філософів (105 років), у своїй праці «Crises of Humanity Failing to Become Humanizing» виступає за створення оаз співпричетності з відносною автономією, присвячених солідарності та подоланню ненависті. Попри жахливе оточення, залучені психотерапевти часто створюють оазі людяності, навіть якщо не повністю це усвідомлюють. Однак несвідомо ми також можемо легко бути захоплені різними «порочними спіралями» цих полів.

На жаль, психотерапевти в нашій країні вже в дев'яностих роках, під час першої війни в Європі після Другої світової війни (руйнування Югославії та бомбардування Сербії НАТО), були змушені через власний досвід навчитися працювати в екстремальних умовах. Через масову травматизацію населення та інші фактори, у наших спробах ширше застосовувати психоаналітичні та групово-аналітичні підходи, ми створили нові методи, включно із Reflective Citizens Koinonia, International Reflective Citizens, а також співпрацю із методами-«сіблінгами», такими як Sandwich model (Friedman, 2025). Останній протягом усіх років війни в Україні безперервно проводиться для психотерапевтів в Україні нашим старшим колегою Тарасом Левіним із Києва разом із груповими аналітиками з багатьох країн. Від EFPP ми негайно організували міжнародну щотижневу онлайн-групу великого масштабу з групового аналізу (я був одним із ведучих протягом кількох місяців), а також дискусійні групи та інші робочі групи у співпраці з EGATIN та IAGP. Наші інституції забезпечують так звані «простори для рефлексії» (Levin, 2025), хоча потрібно набагато більше.

У часи руйнівної війни та інших політичних криз, що загострюються, як психотерапевти ми маємо продовжувати спільно створювати оазиси людяності як у наших інституціях, так і в ширших сферах.

Марина Мойович, MA, MD, психіатр, аналітик навчальних груп, психоаналітичний психотерапевт, супервізор та організаційний консультант у Сербії у своїй приватній практиці. Вона є засновницею та директором Белградської «Школи інтегративного групового аналізу Koinonia-Art», президентом Секції психотерапії Сербського медичного товариства, членом Сербського товариства психоаналітичної психотерапії.

Вона є авторкою методу Reflective Citizens Koinonia (RC) для волонтерської роботи з громадянськими групами (з кінця 1990-х років), а також International Reflective Citizens (IRC з 2020 року), філії якого поширилися в кількох країнах. Вона є повноправною членкинею International Association for Group Psychotherapy and Group Processes та учасницею її Group Section team, European Society of Psychoanalytic Psychotherapy (ї делегаткою від Сербії), International Society for Psychoanalytic Studies of Organizations, Organization for Promoting Understanding of Society, International Association for Relational Psychoanalysis and Psychotherapy та Group Analytic Society International, де була членкинею керівного комітету.

У Групово-аналітичному товаристві в Белграді вона є фундатором його секції та навчальної програми «Психоаналітичний та групово-аналітичний підхід до розуміння інституцій, організацій та суспільства», навчальної програми для організаторів системно-психодинамічних груп, навчальної програми для керівників великих груп, а також співзасновницею секції «Великі та середні групи».

СПІКЕРИ

Вона заснувала навчальну програму для фасилітаторів великих груп, вже дев'ять років поспіль спільно веде щомісячні зустрічі великої групи (нині в гібридному форматі) з учасниками з різних країн; також брала участь у фасилітації великих груп на міжнародних конференціях. Вона започаткувала тренінгову програму «Рефлексивні громадяни», тренінг із «Соціального мріяння» в Белграді, розвиває проекти «Прикладні рефлексивні громадяни» та «Мандрівні рефлексивні громадяни», а також інші проекти з дослідження соціального несвідомого в Сербії та за кордоном. У навчальній спільноті «Koionia-Art» вона організувала низку міжнародних конференцій та семінарів. Виступає з доповідями та публікується на міжнародному рівні у сферах соціальної травми, соціального несвідомого та великих груп, концептуалізувала «соціально-психічні ретрити», «травму зачаття» організацій та суспільств, «інтернаціоналізацію» у спіральній діалектиці через тричастинну матрицю.

ОЛЕКСАНДР МИРОНЕНКО

MD. Старший викладач Українського католицького університету.

Лекція

«Номо Номіні... Людяність у нелюдських умовах»

Доповідь починається з поняття «Номо Номіні Номо Est». Людині потрібна інша людина. Розглядаються переживання солідарності та конкуренції на різних рівнях — міжособистісному, груповому та соціальному. Особливо в контексті браку солідарності в сучасному світі та особливої цінності солідарності під час війни, людяність є не індивідуальним досвідом, а міжособистісним та інтерсуб'єктивним. Будуть представлені різні переживання людяності під час війни в Україні.

Олександр Мироненко, MD. Старший викладач Українського католицького університету, кафедра клінічної психології та психотерапії. Відповідальний секретар Національної атестаційної організації УСП.